Karikatür

Balıklar — Yaz gelince bunun sayesinde kurtuluyoruz. Herkes bizi bırakıp onu avlamıya uğraşıyor!..

en çocukken evde büyük
eski divanları okurlardı d
onların bu halini ayıplıya
gülerdim; bence, yeni şair
varken bunları okumak a
i. Tarih bir tekerrürden
et; şimdi beni de evdeki
ükler ayıplıyorlar. Ne yapa
, şu yenileri bir türlü anla
ıyorum; hoş onların şiirle
le de mâna değil, mantık
yok ya..
Eski şairler, eserlerinin yal
kelime, sarf ve nahiv bakı
dan değil, mâna bakımın
da zengin olmasına itina
rlerdi. İçlerinde binbir hik
taşıyanları da pek çoktu.
Ankaradan İstanbula gelir
, eskiden güzel yazılarla ya
duvarlara asılan şu iki be
dilimde idi:

metindir gezdiren yer yer seni,
fil olma, âkibet yer yir seni.

Peşince itiraf etmeliyim ki,
den de pek anlamam. Fakat
len bir şiire benzemesi ve
de hikmet taşıması itibarile
bence makbul bir şey ves
âm.
Nereden nereye? Gelelim
dede. Ben yine İstanbul de
yola düştüm.
— Yaz geldi ya!!
Diye bıyık altından gülmeyin,
r kısmet meselesi ki, beni se
de birkaç defa böyle İstan
lla Ankara arasında gezdirip
ırır.
İstanbulu bir hayli özlemi
n. Ayak basar basmaz Evli
Çelebi gibi köşe bucak gez
iye başladım. Gördüklerimin
eresinden başlıyayım bilmem.
ğer, yiyip içtiklerimi bana ba
şlamak lûtfunda bulunursa
ız başlıyacağım.
Evvelâ lokantalar... Bizim
ibi orta hallilerin gidebileceği
rta kıratta lokantalarda üç kap
emek ve bir de meyva için
ehemehal iki buçuk, üç lira
ediye etmek mecburiyeti var.
Garip değil mi, heabı şişiren
le daha ziyade salatalardır.
Domates elli, hıyar on, yeşil
alata beş kuruşa iken nasıl o
uyor da salataların fiyatı otuz
dan başlıyarak yetmişe kadar
çıkıyor. Hayret; zannederim
ki, İstanbulda salata lüks mad
delerden madut.. Meselâ balık
da ucuz; istavrit yirmiden baş
lıyor, tekir iki yüz, lüfer yüz
küsur kuruşta ayak diremiş. Fa
kat lokantada balık istemiyegö
rünüz, yandım Allah.. Kirazın
en nefisi elli, altmış kuruşa, fa
kat lokantalarda yüz elli gram
lık kiraz porsiyonları bir kilo
sunun fiyatına..
İsim saymıyalım ama, İstan
bulda yemek yenebilecek üç,
beş lokanta var, fakat haddiniz
varsa adım atın; pişman olur,
sonra kendi kendinizi yersiniz.
Bizim Baba Karpiçi nasıl ara

— Atlamak bir hünerdir...
— Hayır, atlatmak bir hünerdir!..

ANKARA MEKTUBU

mazsın. İki yüzü toka ettin mi, tıka basa, tatlısı, tuzlusu ile iki övünlük yemeği birden yer, alimallah kapıdan çıkamıyacak kadar şişersiniz.
Hele sahil gazinolarına gidip de iki kadeh içmiye görünüz; yedi ceddiniz haraptır. Yirmi dört saat suda yatmış yelsinmiş kırmızı turpla beraber gelen bir kadeh, gûya mezeli, içkiye dünya kadar para verir ve mecburen bir de meze ısmarlarsanız kâinat kadar hesap tediye edersiniz.
Pazar günü İstanbulun Ada, Moda ve Boğazında kuşbakışı yaptığım cevelândan da memnun değilim. Hani Ahmet İhsan merhum Avrupayı gezip, «Avrupada ne gördüm» adlı bir kitap yazmıştı da, o zamanın şakacıları onu «Avrupada ne kördüm» diye okumuşlardı. Benim de İstanbulda ne kördüm dedirtmemek için dört açtığım gözlerime çok şeyler çarptı. Bazı yeni köşklerin bahçelerindeki heykellerin yağlı boya ile boyandıklarını mı, kadın heykellerin boyunlarına dizi dizi mavi boncuklar asıldıklarını mı? Hangisini, hagisini yazayım?
Hülâsa bu sefer İstanbul hoşuma gitmedi vesselâm. Hem galiba hayata gelişim gibi İstanbula gelişim de erken oldu. Burada henüz yaz hayatı tamamile başlamamış. Binaenaleyh henüz iç caddelerde pantalonlu bayanlar ve banyolar civarında da mayo ile koşuşan bayancıklar yok, mevsim inkişafı bulamamış. Böyle olduktan sonra bizim Ankaranın suyu mu çıktı; hanei pedere dönmekten başka çare vok. Ankaralılara nasihatim olsun bu sene otursunlar oturdukları yerde, çünkü buraya para dayanmıyor. Hele benim gibi erken hiç gelmesinler, çünkü çoktandır insan görmemiş tahtakurularının hücumuna maruz kalmak pek müthiş bir şey oluyor..

★

SÖNMEMİŞ KİRREÇ LÂZIM:

Muhtekirlere idam cezası verilecekmiş. Aman, bunun için de bir tavsiyem var. Onları gömerken sönmemiş kireç de döksünler. Çünkü bugünün muhtekirleri geçen umumî harp muhtekirlerinin hortlaklarıdır. Bir daha hortlamasınlar diye **fennî tedbir almak** gerektir, aman sakın unutulmasın.

★

BÂDE, MÂDE:

Bir yerde bir madensuyu ilânı gördüm. Sonundaki (n) harfi düşmüş; (made) olmuş. Anadolunun bazı yerlerinde (mide) yi (mâde) şeklinde okuduklarına göre hazma yarayan bu suya bu harfi düşük ilân fena kaçmamış.
Fransanın bazı yerlerinde suya kaz şarabı dendiğine göre (mâde) kelimesi belki de burada (bâde) nin tersi, bir nevi bâde taslağı mânasınadır; bâde, mâde gibi...

Zaparta

HER EVİN SUSUDUR

No. 444 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 29 HAZİRAN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

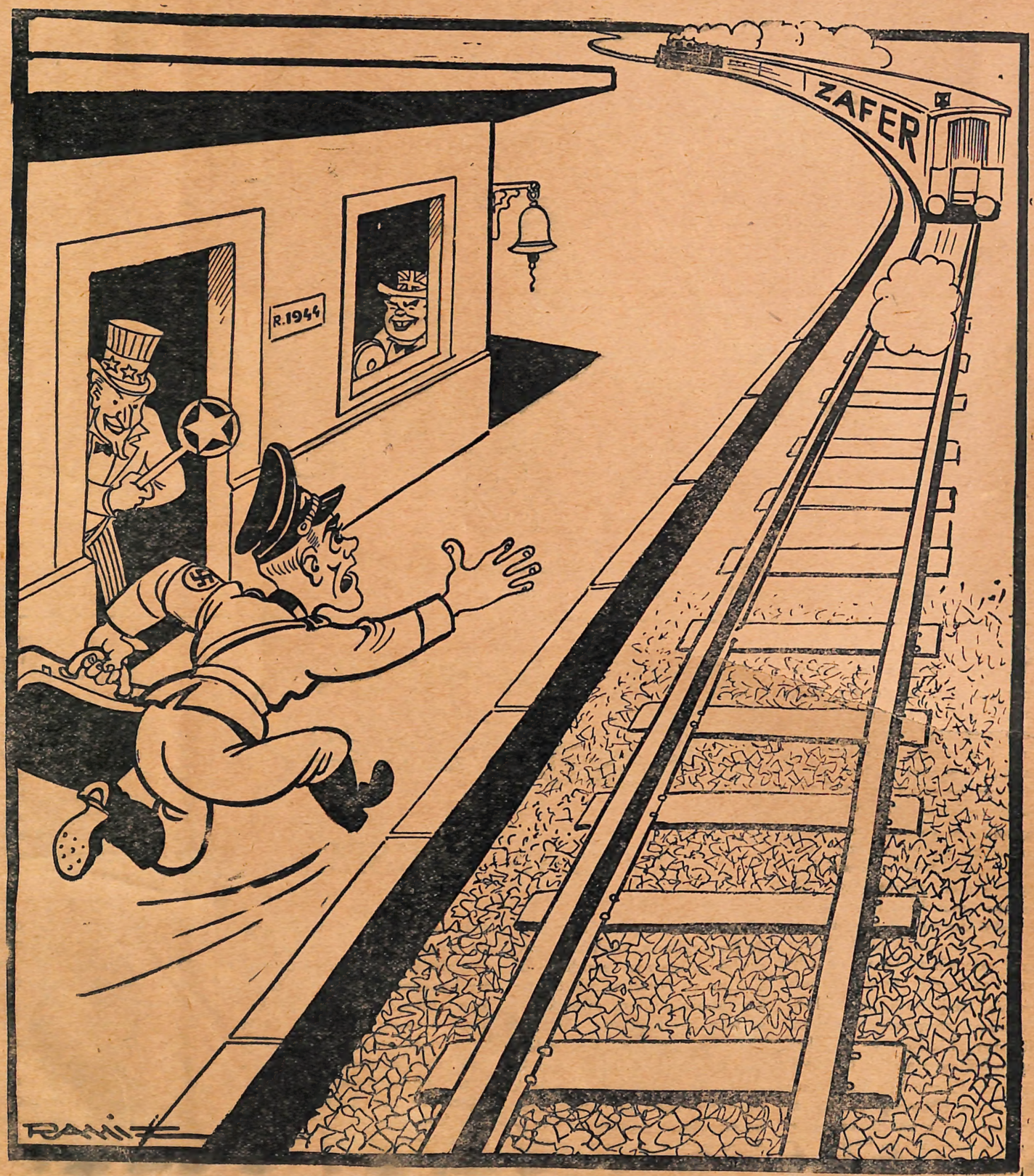

GİTTİ GİDER.. DAHİ GİDER!

Yolcu — Zafer, zafer, zafer...

İstasyon şefi — Zavallı kaçırdı!...

Kız — Haberin var mı? Tavuklar, piliçler okka ile satılacakmış...
Erkek — Tevekkeli değil, kendini dirhemle satıyorsun!..

YAMAN HIRSIZ

KENDİM beceriksiz bir insan olduğum ve eldeki hazır paramla bir teneke yağ, bir çift kundura satın almak gibi basit alış verişlerde bile birçok sıkıntılar çektiğim ve daima hokkanın altına gittiğim için becerikli ve açıkgöz insanlara karşı nihayetsiz bir hayranlığım vardır. İşte bunun içindir ki, gazetelerimizin bir kaç gündenberi resmini baş sayfalarında neşretmekte oldukları hırsız Muzaffer Aydının akıl durdurucu maceralarını âdeta hürmetle okuduğumu itiraf edeceğim. Tasavvur ediniz. Yaş henüz otuzu bile bulmamış. Belli başlı bir tahsili olacağını zannetmiyorum. Nüfuzlu hâmileri ve tanışları bulunduğuna dair de bir rivayet yok. Ellerinde yüksek okul diploması bulunan kendi yaşındaki birçok gencin «ne yapsam da baremin on beşinci derecesinde kendime bir iş temin etsem», yahut, «taksitle kendime bir elbise yaptırmak için hangi kapıyı çalsam» diye arpacı kumrusu gibi düşündüğü ve uykusunu kaçırdığı gecelerde bu delikanlı, dudakları arasındaki sigarayı söndürüyor, Taksim ve Nişantaşında bir takım apartımanlara girerek kasa hırsızlığı yapıyor.

Ben kendim de senelerdenberi bir apartımanda oturmaktayım. Bir gece bir misafirlik veya tiyatroda bir parça gecikecek olsam, görünmez bir elin kalbimi sıkmıya ve soluğumu kesmiye başladığını hissederim: «Yarabbi! İnsan hali bu ya!. Ya kapıcı ağır bir uykuya dalar da kapıyı açmazsa, sokakta kalırsam!..» Bu haldeki bir insanın hiç tanımadığı bir apartımanın cümle kapısından giren, muayyen bir dairesinin kapısını açan, karanlıkta öteye beriye çarpmadan kıymetli eşyanın saklı bulunduğu kasa veya dolabı keşfeden, onun kimbilir fennin hangi esaslarına göre yapılmış kilitlerini söken ve her dakika çıkması mümkün olan aksi tesadüflere göğüs germiye hazır bir vaziyette tekrar dışarı çıkan bir adama hayran olmamasına mümkân tasavvur edilebilir mi?

Yine ben kendim, günün birinde, hastalık veya cenaze gibi âni bir para sıkıntısına uğrar da evimdeki bir halıyı yahut yadigâr bir yüzüğü satmak zaruretinde kalırsam, eli ayağı kesilen, cebinde tesadüfen bir kaç yüz lira bulunursa tramvaya binmek ve kalabalık içine girmekten korkan bir adamım. Başkasına ait binlerce liralık eşyayı baba malı gibi, ötede beride uzun pazarlıklarla satan bu çocuğa nasıl parmak ısırmam?

* * *

Hele bu genç hırsızın çaldığı paranın yarım milyona yaklaştığını öğrendiğim zaman hayretim tasvir edilemiyecek bir raddeye gelmiştir.

Gerçi bunun daha fazlasının da çalındığı her zaman gördüğümüz şeylerdendir. Fakat bunun için ya büyük sermayeli bir tüccar olmak lâzımdır, yahut da her çeşit insandan bir çok âzaları olan geniş bir şebeke kurmak. Daha açıkcası böyle yarım milyonluk ve daha fazla hırsızlıklar bir takım büyük ve fennî teşkilât işleridir. Halbuki bu genç adam, ufak

bir çanta içinde ve belki de hattâ cebinde birkaç hırdavat demirden başka âleti olmıyan tek bir insandır. Bir kere son zamanlarda yakayı ele vererek hapise girmiş olan şantajcılar şebekesini düşünün. Kelleli kulaklı kaç insan kaç yıl sahte hüviyet varakaları bastırıyor, mühürler kazdırıyor, sahte apuletler ve düğmelerle asker elbiseleri diktirerek makiyaj yapıyor, kapı kapı dolaşıyor vesaire, vesaire... Halbuki bu çocuk bir akşam üstü bir çalgılı gazinoda rakı ve yemeğini yedikten sonra caddeye çıkıyor, kollarını sallaya sallaya bir miktar yürüyor, sonra babasının evine girer gibi mükellef apartmanlardan birine giriyor ve bir anda servet sahibi oluyor.

• • •

Hırsız Muzaffer Aydın meselesinde beni hayran eden şeylerden biri de, gazetelerin rivayetine göre, bu çocuğun yaptığı tetkiklerin mükemmeliyetidir.

Zaman zaman Avrupaya, âdeta davul zurna ile, tetkik hevetleri gitmiş ve dönmüştür. Neticenin ne olduğunu hepimiz biliriz. Yine zaman zaman ihtikârın sebepleri, zeytinyağının niçin gitgide pahalılaştığı gibi ciddî mevzuların tetkiki için hevetler teşekkül eder, bir takım yeni iktisat uleması haftalar ve aylarca gecesini gündüzüne katarak çalışıp çabalar. Onların neticesi de yine malûm. Halbuki bu çocuk bazı akşam vakitlerinde bazı apartmanlara girip çıkanları tetkik eder: ne gazetelere demeçler verir: ne fennî raporlar yazmıya lüzum görür. Fakat servetlerin nerede bulunduğunu keşfeder.

* * *

Muzaffer Aydın hakikaten hem muzafferdir: hem de aydın. Bunu inkâr etmek haksızlıktan daha ağır bir şey yani akılsızlık olur. Her şeyi berbat eden yalnız bu ismin yanındaki hırsız sıfatıdır.

Tetkiklerindeki isabet ve teşebbüslerindeki cesarete göre, harikulâde bir şahsiyet olduğu inkâr edilemiyen bu çocuk hırsız olmasaydı da meselâ bir memur olsaydı diye düşünmek mümkündür. Bukadar zekâ ve teşebbüs sahibi bir memur hangi işin başına geçer de muvaffak olamazdı? Meselâ bir vergi memuru olaydı hangi mükellef ondan mal kaçırabilirdi?.. İhtikârla mücadele eden bir heyetin başında veya içinde bulunsaydı hangi muhtekire göz açtırırdı? Böyle bir memurun elinden gelemiyecek şey olsa olsa kendini, müddetini doldurmadan, baremin meselâ on üçüncü derecesinden on ikinci derecesine geçirememek olurdu. Fakat bu da memleketi değil, ancak kendi çoluk çocuğunu ilgilendiren bir şey olduğu için hiç birimizin ona bir diyeceğimiz bulunamazdı.

Seyyah — Affedersiniz bayım, donanma mı var.. böyle donatmışlar...
Mahalleli — Hayır mister, bunlar donanma değil, çamaşır... Bizde âdettir, kirli çamaşırları hep ortaya sereriz!...

KİRAZ ÇEKİRDEĞİ:

Küçük Alinin annesi çok hiddetlenmişti. Aliyi kulağından tuttu ve yerdeki kiraz çekirdeklerini göstererek dedi ki:

— Ağaca çıkıp yine kiraz toplamışsın!

— Ağaca çıkmadım, kiraz toplamadım anneciğim.

— Sus, yalan söyleme, bak, çekirdeklerini bile odanın içine savurmuşsun.

— Ben savurmadım anneciğim... Ben kirazın çekirdeklerini çıkarmam.. yutarım!

KARİKATÜR

PİLOTSUZ TAYYARELER:

— Bu pilotsuz tayyareler de bir iş mi? Bizim esnafın eline fırsat geçmesin; billâhi tayyaresiz tayyareler bile yapar!

— Amma da yaptın ha?.

— İnanmıyor musun? Hele bir çarşılya, pazara uğra: Yağsız tereyağ yapan unlar, limonsuz limotana yapan onlar, sütsüz peynir, yoğurt, kaymak, hattâ süt yapan yine onlar.... Neden tayyaresiz tayyare yapmasınlar?

— Konservatuvardan ilân var... Sesi gür hanendeler arıyorlarmış...
— İnşallah bizim mahallenin sabah satıcıları girer de, hem Konservaturvar kazanır, hem de biz!...

Kimse DUYMASIN

Yerinde terfi

Vatan başmuharriri bir makalesinde, İstanbul Amerikan Kollejinin seksen senede ancak dört müdür değiştirdiğini söyledi. Bu hâdisesiz hâdise iki bakımdan dikkate değer: Bir kere, herkesin Amerika rüyasını gördüğü bir devirde, Amerikalı bir adam yabancı bir muhitte yirmi, otuz sene canı sıkılmadan çalışabiliyor, sonra, bu çalışmasına mükâfat olarak daha yüksek bir vazifeye erişmek hırsına kapılmıyor... Bir de Amerikalılara hareketsizlikten hoşlanmaz derler!

Yabancı müdür, yerinde kırk sene duruyor; onu yerinden kımıldatmıyan vazife sevgisidir. Yabancı müdürü, kırk sene yerinden kımıldatmıyorlar; zira onun mensup olduğu kurum, hem kendisine itimat ediyor, hem de onu bulunduğu yerde terfi ve terfih ettiriyor...

Aklımıza, Abdülâziz devrinde, Mahmut Nedim paşanın sadareti geldi: Nedim paşa sadrazam bulunurken valiler, mutasarrıflar haftada bir memuriyet değiştirirlermiş. O sırada Pariste bulunan Osmanlı elçisine Fransa hükümdarı: «sizin memurlar, seyrana çıkmışlar!» demiş!

Şimdi memurlarımız iş başında sebat ediyorlar mı, etmiyorlar mı, münakaşa edecek değiliz. Fakat yalnız bir müessesenin yirmi yılda değişen adını zikredersek memurların hali kendiliğinden anlaşılır: İdarei Mahsusa, Seyrisefain, Akay, Denizbank, Denizyolları... Bunlar, yalnız bir müessesenin adıdır!

ÇAMDEVİREN

ŞUNDAN BUNDAN

Aynî yardım müjdesi geldi gelirsizlere,
Bu müjdeyle kan geldi sararmış benizlere.

Bir taraftan masarif tâ boğaza yükselir,
Bir taraftan varidat yetişemez dizlere.

Çoktandır veda ettik: «Kahvemizi içiniz!»,
«Bu akşam soframıza teşrif ediniz!» lere.

Âdeta iştihamız kabarmıya başlıyor
Bakınca aramızda dolaşan semizlere.

İkinci cephe bir gün işlemezse kazara
Avam Kamarasından harf atarlar bizlere!

Bombardıman eylemiş Tokyoyu dev uçaklar,
Pilotsuz tayyareler çatmış İngilizlere:

Pilotsuz tayyareye karşılık müttefikler
Kaptansız gemilerle açılmış denizlere.

Onlar hünerlerini harp işinde göstersin,
Sulhu biz öğretelim galip ve âcizlere!

ÇAMDEVİREN

— Kararsın diye zeytinyağı sürüyor...
— Evet. Bugünlerde zeytinyağından kararan kararana!...

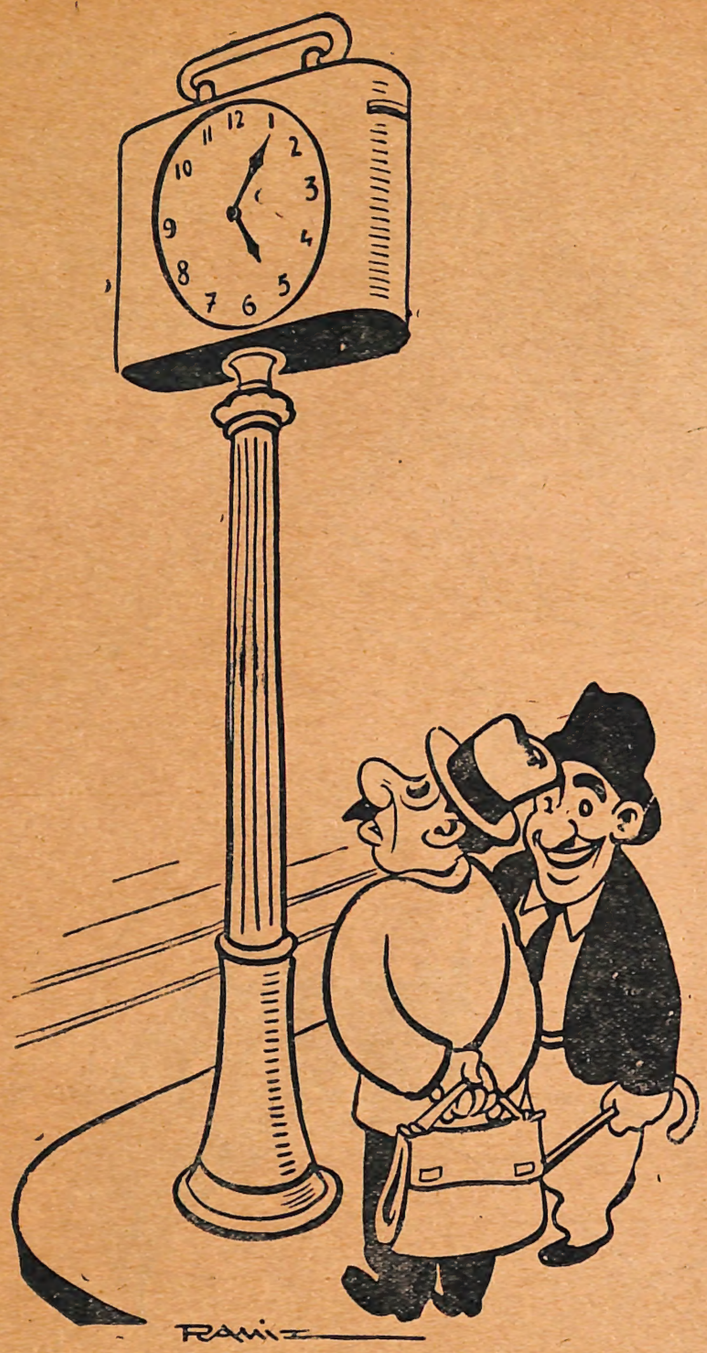

TAKSİM SAATİNİN ÖNÜNDE:

— Niçin Galatasarayın rengine boyamışlar?

— Saate benzer yeri yok, hiç olmazsa kimse Fener zannetmesin diye olacak!..

ROMANCI İLE KARISI

ALİ Rıfat, yazı odasında, kalemi eline almış, sahtanberi yazıp duruyordu. Hakikî hayatı en kuvvetle çin romancı olarak tanınmış Ali Rıfat, son eserinde, büyük r romancının hatıralarını nak diyordu.

Bu romanı ile büyük bir muffakiyet daha elde edeceği phesizdi. Romanındaki kahman ile kendisi arasında sıkı r münasebet görecek olan ouyucular, elbet, onun tahlillene, tasvirlerine bir kat daha armak ısıracaklardı.

Yazıdan yorulmuştu, fakat eni bir hamle ile kısa bir cümdaha kaydetti:

«Sabahtanberi yazmaktan ınalan romancı, biraz dinlenek için, bir kahve içmek isdi, ve sofada bulunan karına seslendi:

— Çabuk bir kahve!»

Ali Rıfat, ayni zamanda, zdığını yaptı, kapıdan dışaya haykırdı:

— Selma, çabuk bir kahve!

Ve son yazdığı cümlenin arasını bırakmadı:

«Sanatkâr kocasının sesini iten karısı, sofadan, büyük bir evinçle:

— Pekâlâ, şekerim, bir dakika sonra kahve elindedir..

Diye hemen mutfağa koştu!»

Kalemi satır başına getirmek üzereydi ki, dışardan Selmanın sesi geldi:

— Biraz gecikse patlar mın?..

Ali Rifat, bu gibi iltifatlara lışmış olacak ki, hiç aldırış etmedi. Satır başından kalemi yütmiye koyuldu:

«Hakikaten, biraz sonra, romancının oda kapısı açılmış, ümüş bir tepsi üzerinde fağur bir fincanla, hülyalı dumanların tüttüğü köpüklü bir kahve taşıyan sevimli karısı, melekler gibi gülümseyerek, çeri girmişti...»

Romandaki romancı melekler gibi gülümseyen sevimli karısının elinden mis ve anber gibi tüten köpüklü kahveyi yudum yudum içedursun, Ali Rifat, kalemi bir yana bırakarak, beklemiye koyuldu. Bir sigara, bir sigara daha.. Nihayet kapı küt diye duvara çarparak açıldı, odaya saçı başı darmadağın, kaşları çatık, gözleri öfkeli, Selma girdi. Ali Rıfatın kırık kulplu fincanını yazı masasının üstüne bırakarak, sinirli, sinirli ihtar etti:

— Öyle olur olmaz zamanda, huysuz çocuklar gibi, kahve isterim, çay isterim diye nızmızlanma... Ya çocuğun bezini değiştiriyorum, ya fasulyenin soğanını kavuruyorum, elimde mutlaka bir iş bulunyor. Sen keyfini yapacaksın diye ben dört parçaya bölünemem ya!

Ali Rıfat, kahveden uzun bir yudum aldıktan sonra, romana bıraktığı yerden devam etti:

«Karısını her gün yeniden âşık olmuş gibi derin bir alâka ile eyreden romancı, onu karşısında görünce, yalvardı:

— Otur, sevgilim, seninle biraz hasbihal edelim... Bana çiçeklerden, kuşlardan, güzel şeylerden bahset!»

Selma, burada, romandakinden farklı hreket etti: Kocası «otur!» demeden hemen oradaki sandalyenin üstüne yerleşti:

— Bana bak, şimdi şu saçmaları bırak da eline bir kâğıt al, bugünkü masrafın hesabını vereyim...

Arkasından birer birer saydı:

— Sabahleyin beş lira vermiştin.. Kasaba uğradım, et aldım; bir kilodan biraz fazla geldi.. İki yüz kırk beş... Bir kilo patlıcan aldım... Yüz da o.. etti mi üç yüz kırk beş? Yarım kilo yoğurdum da elli eder, üç yüz doksan beş.. Bir liralık da kaysı.. Elimde beş liradan topu topu beş kuruş kaldı!

Ali Rıfat, kahvenin son yudumu ile, yeni baştan hıza gelmişti:

«Genç kadın konuştukça, romancı hülyalara dalıyor, aklı, fikri bu âlemden uzaklaşarak, yükselerek, bulutların, yıldızların üstünde, dünya ile cennet arası, yarı maddî, yarı manevî, başka bir âlemde dolaşıyordu...»

Selma, kocasının hesap pusulasına kulak vermediğini görünce, eline geçen bir gazete tomarını başına attı:

— Senin aklını başına getirmek için başka çare yok!

Roman nihayete erip intişar ettikten sonra gazete münekkitleri, hemen bir ağızdan, üstat Ali Rıfatı tebrik ediyorlardı:

«Bir sanat adamının ev hayatını, iç hayatını, hiç bir kalem sahibi, büyük romancımız Ali Rıfat kadar canlandıramaz. Onun bu hafta çıkan «Romancı ile karısı» adındaki son eseri, bir roman değil, âdeta bir hayatın rötussuz fotoğrafıdır. Okadar tabiî, okadar samimî... İtiraf edelim ki, biz bu değerli romanı okuyunca, meşhur romancımızın penceresine başımızı uzatmış, aile hayatını bir piyes gibi seyretmekteyiz sandık!»

KARİKATÜR

İDAREHANESİ.

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR

Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:

Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 80, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Akıl Hocası

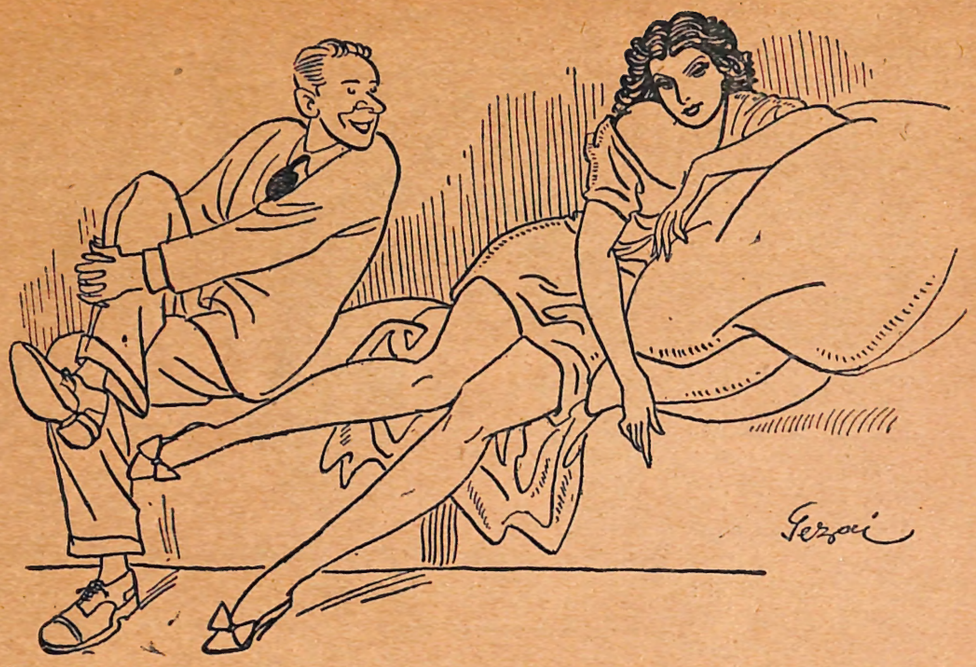

— Aklı az fakat parası çok biri ile evlenir misiniz?..
— Servetiniz nekadar?....

Tokatta V. S.

«Cevaplarınızda kadınlara erkeklerden ziyade nezaket gösteriyorsunuz.. Her iki cins arasında beraberlik iddia edildiği bir sırada sizin böyle iltimasta bulunmanıza sebep nedir?»

CEVAP:

İltimasta bulunan biz değiliz, tabiattır: Kadınları yaratırken daha nezaketli davranmış olduğuna şüphe mi var? Bizim tabiattan daha kuvvetli olduğumuzu kim söyledi?..

★

İskenderunda bayan M. F. B.

«On beş senelik evli ve dört çocuk anasıyım... Kocam çok içiyor, akşamları kendini kaybetmiş bir halde eve dönüyor: Onu bu huyundan vazgeçirmek için ne yapmalıyım?»

CEVAP:

Dışarda içtiği kadar evde de içirmiye çalışınız. Bukadar içkiye dayanamıyacağı için ya tövbe eder, kurtulur; ya göçüp gider, siz kurtulursunuz!

★

Göztepede V. V.

«1. Karikatürün 17 inci cildi hangi sayıda başladı?

2. Acele bir işim olduğu zaman sizinle görüşebilmek için telefon numaranızı verir misiniz?

3. Burada benden başka sual soran olmadığına göre muhitin en akılsızı ben miyim?»

CEVAP:

1. Her cilt 26 sayıdan ibaret olduğuna bakılırsa bu rakamı 16 ile darbettikten sonra elde edeceğiniz yekûna 2 ilâve ettiğiniz takdirde 17 inci cildin başladığı numarayı bulursunuz!

2. Numarayı vereyim de meraklı dostlarım mektuptan, telgraftan sonra bir de telefona sarılsınlar, öyle mi? Buna imkân yok! Fakat, çok arzu ediyorsanız, kulağınıza fısıldıyabilirim!

3. Ne münasebet... Ziya paşa: «Divanelerin hemdemi divane gerektir» demiş. Şu halde akıllıların dostu akıllı olmak icap etmez mi?..

★

Antalyada M. B. Ç.

«1. Sevgi kaç türlüdür?

2. Bir kız seviyorum, o beni sevmiyor, ne dersiniz?

3. Bu harbin sonu neye varacak?»

CEVAP:

1. Adamına göre bir türlü, adam olmıyana göre her türlü.

2. Bu hâdiseden bir zararım olmadığına bakılırsa, pek münasip derim.

3. Hele zeytinyağı fiyatının nereye vardığını göreyim de ondan sonra harbin sonu neye varacağını size bildiririm.

★

Gelibolulu K. R.

«Genç erkeklere delikanlı deniyor da neden genç kızlara delikanlı denmiyor?»

CEVAP:

Genç erkeklerin kanını delirten kızlardır da onun için!

★

Uzunköprüde B. Ç.

«Ayaklarım gece büyüyor, gündüz küçülüyor...»

CEVAP:

Herhalde, uyanıkken yerinizden kımıldamıyorsunuz da rüyada seyahate çıkıyorsunuz!

★

Çamlıcada T. N. ve N. T.

«1. Yaz geldiği halde neden siyah ceket giyiyorsunuz?

2. Çamlıcaya gelenler, suyuna mı, havasına mı, yoksa güzellerine mi geliyor?»

CEVAP:

1. Bu zamanda ceket bulmuşuz da siyahını, beyazını düşüneceğiz!

2. Ben, kendi hesabıma, güzellerini görmiye gelirim; fakat hepsi köşklerine, bahçelerine çekilmiş olduğu için bir soğuk su içip bir de bol hava aldıktan sonra dönerim... Galiba öteki gelenler de benim gibi.

★

Orduda S. C. ve Kadıköyünde R. E. B.

«Kadına saçı uzun, aklı kısa diyorlar. Başında hiç, yahut üç saç olanlara aklı uzun mu diyeceğiz?»

CEVAP:

Kadınlar, saçlarını kestirtikten sonra, akıl ölçüsünde değişiklik olmuştur. Şimdi sorulan suallerle verilen cevaplara göre akıl tahmin ediyorlar.

★

Bursada H. M.

«Alacağım kız zayıf mı, şişman mı olsun?»

CEVAP:

Siz mi evleniyorsunuz, yoksa ben mi?..

Akılhocası

★

BİR ATASÖZÜNÜN GEÇİRDİĞİ ŞEKİLLER:

Çocukluğumda anamın, babamın kulağıma küpe etmek için çalıştığı bir atasözü vardı: «İşten artmaz, dişten artar!»

Gel zaman, git zaman, bu atasözünün aksine çevrildiğini işittim: «Dişten artmaz, işten artar!»

Öyle bir zaman geldi ki, bu atasözünün ne doğrusu, ne eğrisi tutunamaz oldu: «Hem işten artar, hem dişten artar!»

Artık bu son şekille atasözü son istihalesini geçirmiş sanıyordum, fakat yanılmışım: İkinci cihan harbi bu son şekli de baş aşağı çevirdi... Zira bugün ne işten artabiliyor, ne de dişten!

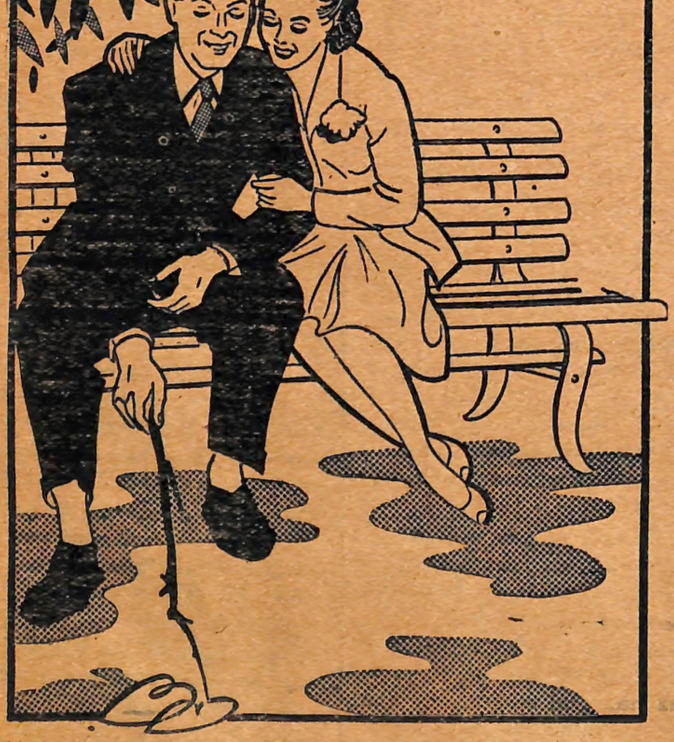

— İşte böyle iki kalp yanyana aşkın timsalidir..
— Evet, bir fırtına ikisinin de hakkından gelir!...

Nikbinlik rekoru!

Peten Fransasının en nikbin lamı hiç şüphe yok ki, ihtiyar areşalın propaganda nazırı lip Hanriyo'dur. Bu adam r akşam Paris radyosunda ım saat süren bir konferans rir, ve günün vukuatını tah- eder. Onu radyoda dinlî- nler Almanyanın zaferi ka- ndığına, mağlûp Fransanın lmanya sayesinde dirilip kal- ndığına hükmederler. Filip anfiyo, en kötü havadisten le bir muvaffakiyet hissesi karır, ve siyaha beyaz deme- n yolunu bulur.

Roma sukut edince bu hâdi- eyi müttefikler için yeni bir ağlûbiyet olarak telâkki etti, e Roma şehrinin aç kalabalı- nı beslemek mecburiyetinde alacakları için İngiliz ve Ame- kalılara acıdı.

Fransaya çıkarma yapıldığı aman müttefiklerin yıprana- k mahvolacaklarını, ve bun- an da yalnız Almanların isti- ade edeceğini ilân etti.

Geçen gün, Şerburg şehri merikalıların eline düşünce adyoda bağıra bağıra bu ta- hî hâdisenin Almanlar için bir azanç olduğunu, ve Amerika- ların Şerburg'u almakla insan e malzeme zayiatından başka ir şey elde edemediklerini âin etti.

Burnunun dibinde cereyan den bu mağlûbiyet sahnelerini Almanların birer zaferi gibi örebilen bu maruf propaganda azırının nikbinliğine bir taraf- an da hayran olmamak kabil eğildir.

Bu gidişle bir aya kadar Pa- is kapılarına dayanacak olan ngiliz ve Amerikan tankları arşısında acaba Filip Hanri- o ne diyecek?

★

BEKLEME YERLERİ:

Matbuat Umum Müdürlüğü ç matbuat müdürü Server İs- kit bir müddettenberi İstanbul- da bulunuyor. Geçenlerde Bo- ğaziçinde bir gezinti yapmak maksadile iskeleye indi, ve va- puru beklemiye başladı. Vapur tarife hilâfına, bermutat geç kalmıştı. Server sinirlenmiye başladı ve iskele memurunun yanına yaklaşarak sordu:

— Kuzum efendim, madem- ki vapurlarınız muayyen saat- lerde iskelelere gelemiyorlar, şu halde her tarafa astığınız ta- rifelere ne lüzum var?

İskele memuru soğukkanlı- lıkla cevap verdi:

— Hakkınız var bayım, fa- kat vapurlarımız muayyen sa- atlerde gelebilselerdi iskeleler- deki bekleme salonlarına ihti- yaç kalır mıydı?

— Şu adamı görüyor musun, meşhur yankesicilerdendir. Dikkat et çarpmasın!...'

KABAHAT KİMDE?

BİTİŞİK köşkün yeni kiracı- larını ziyarete giden İrfan ile Leman, karşılarında, yaşlı bir hanımefendi ile genç bir bey bulmuştular. Salonda yalnız kaldıkları bir sırada, ziyaretçi- lerin arasında, gizli bir fısıltı geçti:

— Acaba genç bey, hanım- efendinin oğlu mu?

— Belki... Fakat hanımda okadar tazelik hevesi var ki, birdenbire: «oğlunuz mu?» di- ye sorarsak alınır... Kimbilir, belki biraderidir; «biraderiniz mi?» diye sorarız... Yok, bira- deri değil de oğlu ise, yine bu sualden memnun olur... Ne der- sin?

— Pekâlâ!

Halbuki o sırada, sofada bu- lunan Yekta ile Zehra, arala- rında ayni meseleyi konuşuyor- lardı:

— Acaba genç hanım, bey- efendinin kızı mı?

— Belki... Fakat beyefendi- de öyle genç merakı var ki, ansızın: «kızınız mı?» dersek canı sıkılır. En iyisi, «hemşire- niz mi?» diye sorarız, değilse bile sualin tarzından beyefendi memnun olur... Değil mi?

— Münasip!

Tekrar salonda buluştukları zaman, İrfan, yaşlı hanıma sor- du:

— Beyefendi biraderiniz mi?

— Hayır... Zevcimdir.... Ya küçükhanım, hemşireniz mi?

— Hayır... Zevcemdir!

Bu suretle iki aile tanışmış oldu: İrfan bey altmış suların- da geziyordu. Leman hanım yirmi çağlarında... Zehra Ha- nım ellisini aşmıştı, Yekta bey otuzuna yaklaşmıya çalışıyor- du. Hesap meydanda idi: Yaş- lı İrfan bey, genç Leman hanı- mı, zevceliğe satın almıştı, genç Yekta bey de yaşlı Zehra ha- nıma zevç diye satılmıştı!

İki aile, samimî bir sohbete dalmıştılar. Tabiatile zevkler ve mizaçlar kendiliğinden iki kısma ayrılmış, biribirinin di- linden anlayan, biribirinin dev- rini yaşıyan çiftler yanyana gel- mişlerdi. İrfan beyle Zehra hanım, salonun bir tarafın- daki kanapede, eski Göksu âlemlerinden, Alemdağı sey- ranlarından, Kalamış mehtap- larından, Fenerbahçe ve Çifte- havuzlar eğlentilerinden bahse- diyorlar; salonun öbür tarafın- daki karşılıklı koltuklarda da Leman hanımla Yekta bey, son spor ve sinema havadislerin- den, yeni şapka modellerinden ve dans figürlerinden dem vu- ruyorlardı.

Musahabenin en tatlı daki- kasında hizmetçi içeri girdi, ve yeni ziyaretçilerin isimlerini verdi:

— Komşulardan Fikret bey- le zevcesi Nedret hanım safa- geldine buyurmuşlar.

— Buyursunlar!

İçeriye, birbirine denk, bir kadınla bir erkek girdi. Salon- dakiler, ayakta, takdim mera- simini ifa ettikten sonra yine yerlerine oturdular, muhabbeti kaynatmıya koyuldular...

Fikretle Nedret, bu görüş- tükleri ailelerin kibarlığından, cana yakınlığından fevkalâde memnun olmuşlardı. Bir tara- fta İrfanla Zehranın, öte tara- fta Lemanla Yektanın burun buruna konuşmalarından ziya- desile hazzettiler. Lâkırdının kesildiği bir dakikada Fikret a- tıldı:

— Hayatımda bukadar mü- vazeneli, candan ve asîl bir top- lantı içinde bulunduğumu ha- tırlıyamıyorum!

Zehra hanım mukabele et- ti:

— İltifat ediyorsunuz...

— Hayır, samimî söylüyo- rum; (İrfanı göstererek) beye- fendi ile siz.. (Lemanı göstere- rek) hanımefendi ile bey... Yaşça, başça okadar biribirle- rinize uygun görünüyorsunuz ki... Bukadar uygunluğu talihin ender bir lûtfu sayarım!

Fikretle Nedret, bu iltifatları- na karşı bir teşekkür beklerken, dört çehrenin birden karmaka- rışık olduğunu gördüler; ve an- cak o zaman gafletlerinin bü- yüklüğünü anladılar!

Papağan

KIYMETLİ TAKIMLAR:

Harp zenginin tombul re- fikası, davetlilerine karşı, bile- ziklerile, yüzüklerile, gerdan- lıklarile övünüyordu:

— Taktığım mücevheratın hepsi hakikî, hepsi kıymetlidir. İşte şu yüzük lekesiz bir pırlan- tadır, işte bu küpe nadir bir zümrüttür, bu gördüğünüz plâk yakut ve inci ile işlenmiştir.

Davetlilerden bir patavatsız, dayanamadı:

— Affedersiniz ama, taktı- ğınız şeylerden biri kıymetli ol- duğu halde, maalesef, hakikî değildir!

Kadının kaşları çatıldı:

— Neymiş o şey, bakalım?

— Altın dişleriniz!

★

BİR BULUŞ ŞAHESERİ:

Nurullah Ataçın da iştirak ettiği bir toplantıda Faruk Na- fiz ortaya şu suali attı:

— Senenin hangi ayında kadınlar daha az konuşurlar?

Hazır cevaplılığı ile meşhur olan Nurullah Ataç biraz yut- kundu, düşündü, taşındı, fakat cevap veremedi.

Üstat Faruk Nafiz kendi su- aline yine kendi cevap vermek mecburiyetinde kaldı:

— Şubat ayında... Çünkü şubat ayında 28 gün vardır.

KİM GENÇ Görünmek istiyor?

Genç Hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç ve "Biocel" tabir edilen yeni kıymetli ve cildi ihya eden hülâsa; meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilmiş ve şimdi penbe renkteki Tokalon kremi terkibine karıştırılmıştır. Bunu her akşam kullanınız, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Her sabah daha genç uyanınız Gündüzler için (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Cildinizi beyazlatup kadife gibi yumuşatır. Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 sene kadar gençleşebilir.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz Tokalon servisi 23 S. Posta kutusu 822, İstanbul.

HUSUSİ HAYATLARINDA
HÜKÜMDARLAR
Bu eser, bugünkü dünya kıraliarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.
İki cilt olarak çıktı.
Her cildin fiatı 125 kuruştur
YEDİGÜN NEŞRİYATI

Bütün bu hareketlere ne lüzüm var ZAİFLAMAK İÇİN
RADYO KARBON kullanınız

RADYO KARBON

BÜTÜN ECZANELERDE BULUNUR

Bayanların ve kadın berberlerinin

NAZARI DİKKATİNE
15 dakikada dünyayı gençleştiren ve 18 muhtelif renk te bulunan

CHROMEKTO

SAÇ BOYASI

Saç boyasını eczane ve parfümörlerde arayınız. Deposu: İstiklâl caddesi Parmakkapı No. 52. Telefon: 46889.

Taşra vilâyetlerimize bayi arıyoruz

Ademi iktidar

ve belgevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur P.K. 1255

GRİPİN

Baş, diş, grip, romatizma, nevralji, kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe almabilir Taklitlerinden sakınınız. Her yerde ısrarla Gripin isteyiniz.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimimallere mutlaka yediriniz.

Cep DOKTORU

Alfabe sırasile bütün hastalıkların ansiklopedisidir. Bütün hastalıkların tarifi ve tedavi çarelerini bu eserde bulacaksınız.

Fiyatı 125 Kuruştur

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vada'nın kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazda Kanlıcanın tarihçesini bütün inceliği ile anlatmaktadır. Yarım asıra yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan ve bütün hayatını Boğazın tetkikine bir amatör gibi bağlayan A. Cabir Vadanın bu eseri satışa çıkmıştır. Fiatı 125 kuruştur.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

160 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Dr. Nuri Ergene

Yedigün'ün değerli doktoru Nuri Ergene Ankarada Anafartalar caddesinde İstanbul eczanesi karşısındaki muayenehanesinde hastalarını kabul ve tedaviye başlamıştır.

Telefon: 2226 — Ankara

Karikatür

TOMBUL TEYZE AĞIRLAŞIYOR:

Konu komşu — Maşallah, maşallah... Tombul Teyzenin çocuğu ne çabuk olmuş...

Tombul Teyzenin kocası — Yok yahu.. daha olmadı... Araba ile çocuk değil, hanımın karnını taşıyoruz!...

[Tombul Teyze, doğacak kız veya erkek çocuğu için sevgili dostlarından birer isim rica ediyor. Gelen isimler içinde hoşuna en çok gideni çocuğuna koyacak ve bir defaya mahsus olmak üzere bu isim babasile yanyana ressam Ramize birer resmini yaptırıp bu sayfada neşrettirecektir.]

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası